

Björkö den 13/12 10

Herr Gustaf Hallström
Stockholm

Jag svar ä skrifvelsen af den 13 Dec. för jag meddela att det på ett vis kan vara ledsamt att underhandlingarna för vår del blefva afbrutna, men å andra sidan så fränna vi oss tryggas, ty vi har visat tillmötesgående och efterlätenhet aldeles för långt hvilket belyses af nedanstående:

Enligt det första erbjudandet gälde priset 20000 kronor utan Smilöts hagen:

det andra var 15000 kronor med nyttjanderätt till betesmarken eller största delen deraf i nuvarande ägares lifstid.

för det tredje. kan gränsen att gå rätt genom Smilöts trädgården, detta med ett föret gifvet löfte, att ovillkorligen få nyttjanderätt till Smilöts hagen:

alla dessa afprutningar hade ingen verkan utom tvärtom från sedan en afprutning till på de omtalade träden.

af ovanstående synes att vi icke varit ovilliga till underhandlingar men det måste finnas en gräns och denna gräns är redan uppkommen, ty genom en liten kalkylering finna vi att procenten på 15000 ej uppväger olägenheterna vid en splittring af gården, och vid en eventuelt försäljning af hela gården inverkar denna delning mycket.

Vi hade tänkt att blifva gamla Björköbor men genom partiskhet och hitslighet har det saliga på Björkö tagit slut, och angående skyddandet af formlerningar så tror jag mig och jag är säker på min sak att jag varit lika

försiktig som många andra hvilka blifva bedräde
med uppsatser i en viss bok utan någon som helst
kontroll. Jag är visst ej afundsjuk på något
vis, men när orättvisan går för långt och urladdar
sig på mig, då tror jag nog att hvem som helst
skulle känna sig litet konstig. Förlåt att
jag går ifrån ämnet, men jag kan ej rå för
att jag kom på dessa tankar och får jag på samma
gång se att dessa tankeföretningar stannar mellan
Gustaf och mig. Med tanke på köpet så hade
 varit bättre om båda säljarna dragit ens, jag
bjöd till att hjälpa Erik men från honom
höorde man ej annat än att vår del var för dyr.
Det som är gjordt är gjordt och för vår del har
vi ej något att ångra ty vi har som jag förut
sagt gjort allt för att det skulle lyckas, men
när priset går under 15000 kronor då är det ej
länt att tänka på några vidare förhandlingar,
skulle nu det ej blifva några vidare underhandlingar
så anser vi oss bösta från erbjudandet till Staten
och vända dessa åt ett annat håll, fast det
är emot vår vilja, ty vi bli ej gamla Björköbor
Med all högaktring. E. Naalsson.
På uppdrag af Fabian Pettersson

P. J. Hanske Gunnar genom naturskyddsföreningen kunde
få igen de utlagda penningarna, men han köpte ju
skogen för att den skulle få stå kvar, då blir det ju
så mycket säkrare om Staten blir ägare af marken,
och han ej behöfver betala något. P. J.

B.

§ 9. (Tiesdag efter första stycket):

Arrendatorn ikläder sig den skyldighet som krävas enligt § 5 i köpekontraktet mellan sig och ägaren av Mellangården, Björkö, den 20 dec. 1910 att tagit sig nödvändigt av mot skälig ersättning till nämnda ägare av Mellangården utöver beändra omkring 15 tunnland betesmark.

Arrendatorn, som till tillfälligt ställe som E. Karl, som riket är stämförstämman till nämnda ägare av Mellangården) ~~upp~~ sedan upp: Latit omkring 20 tunnland öker med tillhörande betesmark samt - - - - - (etc.)

Betesmarks arrendatorn blir en affärs ägare på ägaren !!